

[Landbrugsministeren.]

Fremtidens Landbrug, hvis Folk skal gaa ind til Ejendomme, der koster saa mange Procent over, hvad de kan forrente.

Dernæst tør jeg paastaa, at selv om man kan sige, at de Husmandsbrug, der oprettes ved Statens Hjælp, kommer til at ligge over det Beløb, der kan forrentes, saa ligger de sikkert ikke nær saa meget over Forrentningsbeløbet som de Landbrug, der købes privat. Og hvorledes vil der være Mulighed for at komme ned med Handelsværdierne i Nærheden af Forrentningsværdien, hvis det ikke sker ved, at Staten støtter Oprettelsen af nye Brug, naar Forholdet i den private Handel er det, at der er langt større Efterspørgsel efter Jord og Ejendomme, end der er Tilbud om Jord og Ejendomme?

Det ærede Medlem sagde, at han var meget imod, at man gik med til Oprettelsen af disse Brug, ogsaa fordi det var meget bedre, at de unge Mennesker tog lønnet Arbejde i Landbruget, og af saadant var der nok, og det ærede Medlem fremkom med en Udtalelse om, at i Sommerhalvaaret var det muligt for Karle at faa 600—700 Kr. i Løn. Dette er allerede afvist, og jeg føler mig overbevist om, at enhver, der kender lidt til Forholdene ude i Landbruget, er enig i denne Afvisning. Det vil være ganske umuligt for det ærede Medlem at paavise ret mange Eksempler, ja, maaske ikke et eneste Eksempel paa, at der er anvist en Plads, hvor der ydes en Løn af 600—700 Kr. for Sommerhalvaaret. Men jeg vil tilføje, at dersom der i Øjeblikket er Vanskeligheder for Landbruget med at faa Arbejdskraft til Sommeren, saa er Landbruget selv ikke uden Skyld i disse Forhold. For det første er de Lønninger, der er betalt i Vinterhalvaaret, saa smaa, at det er umuligt at forlange, at unge Mennesker, der vil og kan arbejde, skal gaa for de Lønninger i Længden. Dernæst er det i mangfoldige Landbrug saadan, at man gaar til at afskedige sine Folk om Efteraaret og saa ikke har nær saa mange Folk om Vinteren som om Sommeren. Dette medfører naturligvis, at der bliver nogen Vanskelighed ved at skaffe sig den nødvendige Arbejdskraft om Sommeren.

Endelig forekommer det mig, at det ærede Medlems Motivering var overordentlig kynisk. Den gik i Virkeligheden ud paa, at man burde standse Udstykningen for derved at skaffe den nødvendige billige Arbejdskraft til Landbruget, og det var jo dog ikke rigtigt, om man herinde i Rigsdagen var med til en Lovgivning af den Art.

Det ærede Medlem sagde dernæst noget om et Forhold af overordentlig stor Betydning. Han udtalte, at Husmandsbrugene har ingen Eksistensmulighed for Øjeblikket; naar det er muligt for Husmændene at klare sig for Tiden, er det, fordi man har givet dem en overordentlig stor Fordel gennem Svinekortfordelingen. Jeg vil gerne tilbagevise denne Udtalelse som fuldkommen ved Siden af. Det ærede Medlem, som selv har været med til at behandle disse Spørgsmaal, ved, at Svinekortfordelingen hænger paa det nøjeste sammen med Kornloven. Hvis der for Øjeblikket kan være Tale om, at nogle af Landbrugets Udøvere har faaet Forrettigheder, saa er det ikke Husmændene, saa er det snarere dem, der nyder godt af Kornloven. Jeg har for mit Vedkommende ment, det var rigtigt, at de større Landmænd faar en Beskyttelse over for de Dumping-Priser, hvortil udenlandsk Korn kommer ind i Danmark, men samtidig maa det mindre Landbrug have en Fordel ved Svinekortfordelingen.

Det ærede Medlem kan ikke undlade at tage det Forhold med i Betragtning og saa samtidig sige her, at Husmændene har en stor Begunstigelse gennem Svinekortfordelingen, og at det er Eneaarsagen til, at de overhovedet kan eksistere, for disse to Ting hører nøje sammen. Hvis Husmændene kunde fortsætte, som de har begyndt tidligere, med Verdensmarkedets Priser baade for de Varer, de skal sælge, og for de Varer, de skal købe, vilde Husmændene i Dag kunne klare sig lige saa vel og bedre end de større Landmænd. (*Ulrich*: Det passer ikke!). Det passer ikke, siger det ærede Medlem. Ja, saa har det ærede Medlem heller ikke den fjerneste Forstand paa Landbrug. Og saa kan det ærede Medlem jo bare se, om han kan faa sit Parti med til, at vi ophæver Kornloven og saa indfører Svinekortfordeling til samtlige Landbrug paa den Maade, at Landbrugene faar Svinekort i Forhold til deres Produktion. Saa vil han faa at se, at det i alt Fald ikke bliver de smaa Landbrug, der vil blive forurettet ved en saadan Ordning.

Jeg mener, det vilde være uklogt, for det er at udlevere os uden Beskyttelse over for Forhold ude fra Verden, som er af en saadan Art, at det er ganske urimeligt. Men det kan ikke nytte noget, naar man har gennemført saadanne Foranstaltninger, at man saa staar op og beklager sig over Forholdene og kun omtaler Fordelen for den ene Part og helt glemmer den anden Part, som har faaet endnu større Fordel paa Bekostning